

Официален вестник на Европейския съюз

С 168

Издание
на български език

Информация и известия

Година 60
29 май 2017 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2017/С 168/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

Съд

2017/С 168/02 Решение на Съда от 7 март 2017 година относно официалните празници и съдебната ваканция 2

Общ съд

2017/С 168/03 Решение на Общия съд от 5 април 2017 година относно съдебната ваканция 4

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2017/С 168/04 Дело C-598/14 P: Решение на Съда (втори състав) от 5 април 2017 г. — Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост/Gilbert Szajner, Forge de Laguiole (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 4 — Член 65, параграфи 1 и 2 — Словна марка „LAGUIOLE“ — Искане за обявяване на недействителност, основано на по-ранно право, придобито по силата на националното право — Прилагане на националното право от EUIPO — Роля на съдилищата на Съюза) 5

BG

2017/C 168/05	Съединени дела C-217/15 и C-350/15: Решение на Съда (четвърти състав) от 5 април 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Santa Maria Capua Vetere — Италия) — Наказателно производство срещу Massimo Orsi (C-217/15), Luciano Baldetti (C-350/15) (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Членове 2 и 273 — Национално законодателство, което предвижда административна санкция и наказателноправна санкция за едно и също деяние, състоящо се в неплащане на данък върху добавената стойност — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 50 — Принцип „ne bis in idem“ — Идентичност на преследваното или санкционираното лице — Липса)	5
2017/C 168/06	Дело C-298/15: Решение на Съда (пети състав) от 5 април 2017 г. (преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Литва) — „Borta“ UAB/Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2004/17/ЕО — Поръчка със стойност под предвидения в тази директива праг — Членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС — Ограничение за възлагане на подизпълнители — Подаване на съвместна оферта — Професионален капацитет на оферентите — Изменения на спецификациите на обществената поръчка)	6
2017/C 168/07	Дело C-336/15: Решение на Съда (десети състав) от 6 април 2017 г. (преюдициално запитване от Arbetsdomstolen — Швеция) — Unionen/Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2001/23/ЕО — Член 3 — Гарантиране на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия — Колективни трудови договори, приложими към приобретателя и прехвърлителя — Допълнителен срок на предизвестие, предоставен на уволнените работници — Отчитане на прослуженото при прехвърлителя време)	7
2017/C 168/08	Дело C-337/15 P: Решение на Съда (голям състав) от 4 април 2017 г. — Европейски омбудсман/Claire Staelen (Обжалване — Извъндоговорна отговорност на Европейския съюз — Разглеждане от Европейския омбудсман на жалба, свързана с начина на използване на списък с подходящите кандидати от конкурс на общо основание — Нарушения на задължението за полагане на грижа — Понятие „достатъчно съществено нарушение“ на норма на правото на Съюза — Неимуществена вреда — Загуба на доверие в службата на Европейския омбудсман)	8
2017/C 168/09	Съединени дела C-376/15 P и C-377/15 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 5 април 2017 г. — Changshu City Standard Parts Factory, Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) (Обжалване — Дъмпинг — Регламент за изпълнение (ЕС) № 924/2012 — Внос на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 2, параграфи 10 и 11 — Изключване на някои експортни сделки при изчисляването на дъмпинговия марж — Справедливо сравнение на експортната цена с нормалната стойност при внос от страна без пазарна икономика)	8
2017/C 168/10	Дело C-391/15: Решение на Съда (четвърти състав) от 5 април 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Andalucía — Испания) — Marina del Mediterráneo SL и др./Agencia Pública de Puertos de Andalucía (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Процедури за преразглеждане — Директива 89/665/ЕИО — Член 1, параграф 1 — Член 2, параграф 1 — Решение на възлагащия орган, което допуска икономически оператор да подаде оферта — Решение, което съгласно приложимата национална правна уредба не подлежи на преразглеждане)	9
2017/C 168/11	Съединени дела C-435/15 и C-666/15: Решение на Съда (девети състав) от 22 март 2017 г. (преюдициални запитвания от Finanzgericht Hamburg — Германия, Rechtbank Noord-Holland — Нидерландия) — GROFA GmbH/Hauptzollamt Hannover (C-435/15), X, GoPro Coöperatief UA/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15) (Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Тарифни позиции — Класиране на стоките — Записващи видеокамери — Комбинирана номенклатура — Подпозиции 8525 80 30, 8525 80 91 и 8525 80 99 — Обяснителни бележки — Тълкуване — Регламенти за изпълнение (ЕС) № 1249/2011 и (ЕС) № 876/2014 — Тълкуване — Валидност)	10

2017/C 168/12	Дело C-488/15: Решение на Съда (трети състав) от 5 април 2017 г. — Европейска комисия/Република България (Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2008/50/ЕО — Качество на атмосферния въздух — Член 13, параграф 1 — Приложение XI — Дневни и годишни пределно допустими стойности, приложими за концентрациите на PM_{10} — Систематично и постоянно превишаване на пределно допустимите стойности — Член 22 — Удължаване на крайните срокове за постигане на някои пределно допустими стойности — Условия за прилагане — Член 23, параграф 1 — Планове за качеството на въздуха — „Възможно най-кратък“ срок на превишаване — Подходящи мерки — Критерии за преценка)	11
2017/C 168/13	Съединени дела C-497/15 и C-498/15: Решение на Съда (десети състав) от 22 март 2017 г. (преюдициално запитване от Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — Euro-Team Kft. (C-497/15), Spirál-Gép Kft. (C-498/15)/Budapest Rendőrfőkapitánya (Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Автомобилен транспорт — Данъчни разпоредби — Директива 1999/62/ЕО — Заплащане на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури — Такси за изминат участък — Задължение на държавите членки за въвеждане на ефективни, пропорционални и възпиращи санкции — Фиксирана глоба — Пропорционалност)	12
2017/C 168/14	Дело C-544/15: Решение на Съда (голям състав) от 4 април 2017 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — Sahar Fahimian/Bundesrepublik Deutschland (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Директива 2004/114/ЕО — Член 6, параграф 1, буква г) — Условия за прием на граждани на трети страни — Отказ за приемане — Понятието „заплаха за обществената сигурност“ — Свобода на преценка)	12
2017/C 168/15	Дело C-638/15: Решение на Съда (шести състав) от 6 април 2017 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Eko-Tabak s.r.o./Generální ředitelství cel (Преюдициално запитване — Директива 2011/64/ЕС — Член 2, параграф 1, буква в) — Член 5, параграф 1, буква а) — Понятия за „тютюн за пушене“, „тютюн, който е нарязан или раздробен по друг начин“ и „индустриална обработка)	13
2017/C 168/16	Дело C-665/15: Решение на Съда (девети състав) от 22 март 2017 г. — Европейска комисия/Португалска република (Неизпълнение на задължения на държава членка — Транспорт — Свидетелство за правоуправление — Мрежа на свидетелствата на правоуправление на европейския съюз — Използване и връзка с мрежата на Съюза)	14
2017/C 168/17	Дело C-668/15: Решение на Съда (първи състав) от 6 април 2017 г. (преюдициално запитване от Vestre Landsret — Дания) — Jyske Finans A/S/Ligebehandlingsnævnet, действащ от името на Ismar Huskic (Преюдициално запитване — Равно третиране на лицата без разлика на расата или етническия произход — Директива 2000/43/ЕО — Член 2, параграф 2, букви а) и б) — Кредитна институция, която изисква допълнителен документ за удостоверяване на самоличност под формата на копие от паспорт или от разрешение за пребиваване от кандидатите за кредит за закупуване на автомобил, удостоверили самоличността си със свидетелството си за управление на моторно превозно средство, посочващо, че са родени в държава, която не е членка на Европейския съюз или не е страна по Европейската асоциация за свободна търговия)	14
2017/C 168/18	Дело C-58/16: Решение на Съда (осми състав) от 6 април 2017 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Повишаване на сигурността на пристанищата — Директива 2005/65/ЕО — Член 2, параграф 3 и членове 6, 7 и 9 — Неизпълнение — Липса на оценка на сигурността на пристанищата — Граници на пристанищата, план за сигурност на пристанищата и офицер по сигурността на пристанището — Липса на определение)	15
2017/C 168/19	Съединени дела C-124/16, C-188/16 и C-213/16: Решение на Съда (пети състав) от 22 март 2017 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht München, Landgericht München I — Германия) — Наказателно производство срещу Ianos Tranca (C-124/16), Tanja Reiter (C-213/16), Ionel Opria (C-188/16) (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива 2012/13/ЕС — Право на информация в наказателното производство — Право на информация относно обвинението — Връчване на наказателно определение — Способи — Задължително определяне на съдебен адресат — Обвиняем или подсъдим, който не живее в страната и няма постоянен адрес — Срок за подаване на възражение, който тече от връчването на съдебния адресат)	15

2017/C 168/20	Дело C-153/16: Решение на Съда (седми състав) от 6 април 2017 г. — Европейска комисия/Република Словения (Неизпълнение на задължения от държава членка — Неподходящо депониране на значителни количества употребявани автомобилни гуми — Обезвреждане в противоречие с изискванията на директиви 2008/98/ЕО и 1999/31/ЕО — Непрекъснат риск за околната среда и за здравето на човека)	16
2017/C 168/21	Дело C-83/16: Определение на Съда (седми състав) от 2 март 2017 г. (преюдициално запитване от Административен съд София-град — България) — „Хета Асет Резолушън България“ ООД/Началник на Митница Столична (Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 99 от Процедурния правилник на Съда — Митнически кодекс — Декларация за износ със задна дата — Понятие за достатъчно доказателство — Преценка за достатъчност на доказателствата)	17
2017/C 168/22	Дело C-232/16 P: Определение на Съда (шести състав) от 9 март 2017 г. — Simet SpA/Европейска комисия (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Държавни помощи — Транспортен сектор — Междурегионални транспортни услуги с автобус — Регламент (ЕИО) № 1191/69 — Право на компенсация за разходите, произтичащи от изпълнението на задължения за обществена услуга — Национално съдебно решение — Помощ, несъвместима с вътрешния пазар)	17
2017/C 168/23	Дело C-497/16: Определение на Съда (осми състав) от 2 март 2017 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší soud České republiky — Чешка република) — Наказателно производство срещу Juraž Sokáč (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Прекурсори на наркотични вещества — Регламент (ЕО) № 273/2004 — Член 2, буква а) — Понятие „включено в списък вещество“ — Изключване на лекарствените продукти — Директива 2001/83/ЕО — Член 1, точка 2) — Понятие „лекарствен продукт“ — Лекарствен продукт съдържащ ефедрин или псевдоефедрин — Регламент (ЕО) № 111/2005 — Член 2, буква а) — Понятие „описана субстанция“ — Приложение — Включване на лекарствените продукти съдържащи ефедрин или псевдоефедрин — Липса на отражение върху приложното поле на Регламент (ЕО) № 273/2004)	18
2017/C 168/24	Дело C-515/16: Определение на Съда (пети състав) от 15 март 2017 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Versailles — Франция) — Enedis, SA/Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Членове 107 и 108 ДФЕС — Държавна помощ — Понятие за намеса на държавата или чрез ресурси на държавата — Слънчева електроенергия — Задължение за изкупуване на цена, по-висока от пазарната — Пълно компенсиране — Липса на предварително уведомление)	19
2017/C 168/25	Дело C-14/17: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 11 януари 2017 г. — VAR Srl/Iveco Orecchia SpA	19
2017/C 168/26	Дело C-83/17: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 15 февруари 2017 г. — KP, представляван от майката/LO	20
2017/C 168/27	Дело C-99/17 P: Жалба, подадена на 24 февруари 2017 г. от Infineon Technologies AG срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 15 декември 2016 г. по дело T-758/14, Infineon Technologies AG/Европейска комисия	20
2017/C 168/28	Дело C-100/17 P: Жалба, подадена на 24 февруари 2017 г. от Gul Ahmed Textile Mills Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 15 декември 2016 г. по дело T-199/04 RENV, Gul Ahmed Textile Mills Ltd/Съвет на Европейския съюз	21
2017/C 168/29	Дело C-104/17: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Pitești (Румъния), постъпило на 27 февруари 2017 г. — SC Cali Esprou SRL/Administrația Fondului pentru Mediu	22

2017/C 168/30	Дело C-113/17: Преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky (Словакия), постъпило на 6 март 2017 г. — QJ/Ministerstvo vnútra SR, Mиграčný úrad	23
2017/C 168/31	Дело C-120/17: Преюдициално запитване от Satversmes tiesa (Латвия), постъпило на 7 март 2017 г. — Administratīvā rajona tiesa/Ministru kabinets	23
2017/C 168/32	Дело C-131/17: Преюдициално запитване от Tribunal da Relação do Porto (Португалия), постъпило на 13 март 2017 г. — Hélder José Cunha Martins/Fundo de Garantia Automóvel	24
2017/C 168/33	Дело C-136/17: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 15 март 2017 г. — G. C., A. F., B. H., E. D./Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)	24
2017/C 168/34	Дело C-156/17: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 27 март 2017 г. — Köln-Aktienfonds Deka/Staatssecretaris van Financiën	26
2017/C 168/35	Дело C-157/17: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 27 март 2017 г. — X/Staatssecretaris van Financiën	27
2017/C 168/36	Дело C-172/17 P: Жалба, подадена на 5 април 2017 г. от ANKO A. E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 25 януари 2017 г. по дело T-768/14, ANKO/Европейска комисия	27
2017/C 168/37	Дело C-173/17 P: Жалба, подадена на 5 април 2017 г. от ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 25 януари 2017 г. по дело T-771/14, ANKO/Европейска комисия	28
2017/C 168/38	Дело C-184/17 P: Жалба, подадена на 11 април 2017 г. от International Management Group (IMG) срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 2 февруари 2017 г. по дело T-381/15, IMG/Европейска комисия	29
Общ съд		
2017/C 168/39	Дело T-201/17: Иск, предявен на 31 март 2017 г. — Printeos/Комисия	30
2017/C 168/40	Дело T-207/17: Жалба, подадена на 5 април 2017 г. — Senetic/EUIPO — HP Hewlett Packard Group (hp)	31
2017/C 168/41	Дело T-208/17: Жалба, подадена на 5 април 2017 г. — Senetic/EUIPO — HP Hewlett Packard Group (HP)	31
2017/C 168/42	Дело T-209/17: Жалба, подадена на 4 април 2017 г. — ZGS/EUIPO (Schülerhilfe1)	32
2017/C 168/43	Дело T-213/17: Жалба, подадена на 5 април 2017 г. — Romantik Hotels & Restaurants/EUIPO — Hotel Preidlhof (ROMANTIK)	33
2017/C 168/44	Дело T-215/17: Жалба, подадена на 7 април 2017 г. — Pear Technologies/EUIPO — Apple (PEAR)	33

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2017/C 168/01)

Последна публикация

ОВ С 161, 22.5.2017 г.

Предишни публикации

ОВ С 151, 15.5.2017 г.

ОВ С 144, 8.5.2017 г.

ОВ С 129, 24.4.2017 г.

ОВ С 121, 18.4.2017 г.

ОВ С 112, 10.4.2017 г.

ОВ С 104, 3.4.2017 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

СЪД

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

от 7 март 2017 година

относно официалните празници и съдебната ваканция

(2017/C 168/02)

СЪДЪТ,

като взе предвид член 24, параграфи 2, 4 и 6 от Процедурния правилник,

като има предвид, че в изпълнение на тази разпоредба следва да изготви списък с официалните празници и да определи датите на съдебната ваканция,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Изготвя на основание член 24, параграфи 4 и 6 от Процедурния правилник следния списък с официалните празници:

- Нова година,
- понеделник след Великден,
- 1 май,
- Възнесение,
- понеделник след Петдесетница,
- 23 юни,
- 15 август,
- 1 ноември,
- 25 декември,
- 26 декември

Член 2

Определя на основание член 24, параграфи 2 и 6 от Процедурния правилник за периода от 1 ноември 2017 г. до 31 октомври 2018 г. следните дати на съдебната ваканция:

- Коледа 2017 г.: от понеделник 18 декември 2017 г. до неделя 7 януари 2018 г. включително,
- Великден 2018 г.: от понеделник 26 март 2018 г. до неделя 8 април 2018 г. включително,

— Лятна ваканция 2018 г.: от понеделник 16 юли 2018 г. до петък 31 август 2018 г. включително.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня на неговото публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Люксембург на 7 март 2017 година.

Секретар

A. CALOT ESCOBAR

Председател

K. LENAERTS

ОБЩ СЪД

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД

от 5 април 2017 година

относно съдебната ваканция

(2017/C 168/03)

ОБЩИЯТ СЪД,

като взе предвид член 41, параграф 2 от Процедурния правилник,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Определя за съдебната година, започваща на 1 септември 2017 г., датите на съдебната ваканция по смисъла на член 41, параграфи 2 и 6 от Процедурния правилник, както следва:

- Коледа 2017 г.: от понеделник 18 декември 2017 г. до неделя 7 януари 2018 г. включително;
- Великден 2018 г.: от понеделник 26 март 2018 г. до неделя 8 април 2018 г. включително;
- лятна ваканция 2018 г.: от понеделник 16 юли 2018 г. до петък 31 август 2018 г. включително.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на неговото публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Люксембург на 5 април 2017 година.

Секретар
E. COULON

Председател
M. JAEGER

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (втори състав) от 5 април 2017 г. — Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост/Gilbert Szajner, Forge de Laguiole

(Цело C-598/14 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 4 — Член 65, параграфи 1 и 2 — Словна марка „LAGUIOLE“ — Искане за обявяване на недействителност, основано на по-ранно право, придобито по силата на националното право — Прилагане на националното право от EUIPO — Роля на съдилищата на Съюза)

(2017/C 168/04)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Други страни в производството: Gilbert Szajner (представител: A. Sam-Simenot, адвокат), Forge de Laguiole (представител: F. Fajgenbaum, адвокат)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) да заплати съдебните разходи.
- 3) Forge de Laguiole SARL понася направените от него съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 96, 23.3.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 5 април 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Santa Maria Capua Vetere — Италия) — Наказателно производство срещу Massimo Orsi (C-217/15), Luciano Baldetti (C-350/15)

(Съединени дела C-217/15 и C-350/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Членове 2 и 273 — Национално законодателство, което предвижда административна санкция и наказателноправна санкция за едно и също деяние, състоящо се в неплащане на данък върху добавената стойност — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 50 — Принцип „ne bis in idem“ — Идентичност на преследваното или санкционираното лице — Липса)

(2017/C 168/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Страни в главното производство

Massimo Orsi (C-217/15), Luciano Baldetti (C-350/15)

Диспозитив

Член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която позволява да се води наказателно производство за неплащане на данък върху добавената стойност, след като за същото деяние с влязъл в сила акт е наложена данъчна санкция, когато тази санкция е наложена на дружество, което е юридическо лице, докато наказателното производство е образувано срещу физическо лице.

⁽¹⁾ ОВ С 245, 27.7.2015 г.
ОВ С 311, 21.9.2015 г.

Решение на Съда (пети състав) от 5 април 2017 г. (преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Литва) — „Borta“ UAB/Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ
(Дело C-298/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2004/17/ЕО — Поръчка със стойност под предвидения в тази директива праг — Членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС — Ограничение за възлагане на подизпълнители — Подаване на съвместна оферта — Професионален капацитет на оферентите — Изменения на спецификациите на обществената поръчка)

(2017/C 168/06)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Borta“ UAB

Ответник: Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ

Диспозитив

- 1) Що се отнася до обществена поръчка, която не попада в приложното поле на Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги, изменена с Регламент (ЕС) № 1336/2013 на Комисията от 13 декември 2013 г., но предизвиква несъгласен трансграничен интерес, членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредба от националното право като член 24, параграф 5 от Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymas (Закон за обществените поръчки на Република Литва), съгласно която, в случай че подизпълнители са поканени да изпълнят поръчка за строителство, основното строителство, както е определено от възлагащия орган, трябва да се извърши от избрания за изпълнител оферент.
- 2) Що се отнася до такава обществена поръчка, принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация и задължението за прозрачност, произтичащи по-специално от членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат след публикуването на обявлението за обществена поръчка възлагащият орган да измени точка от спецификациите, отнасяща се до условията и правилата за съчетаване на професионалния капацитет, каквато е спорната точка 4.3, стига, първо, измененията да не са толкова съществени, че да привлекат потенциални оференти, които при липса на тези изменения не биха могли да подадат оферта, второ, измененията да са оповестени по подходящ начин и трето, да са направени преди подаването на оферти от оферентите, срокът за подаването на оферти да е удължен, когато измененията са съществени, допълнителният срок да съответства на значимостта на измененията и да е достатъчен, за да позволи на заинтересованите икономически оператори съответно да адаптират офертите си, като запитващата юрисдикция следва да провери дали тези условия са изпълнени.

- 3) Член 54, параграф 6 от Директива 2004/17, изменена с Регламент № 1336/2013, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска точка от спецификациите като спорната точка 4.3, която в случай на подаване на съвместна оферта от няколко оферента изисква приносът на всеки от тях за изпълнение на изискванията във връзка с професионалния капацитет да съответства на частта от строителството, която той действително ще извърши, ако офертата бъде избрана.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 21.9.2015 г.

**Решение на Съда (десети състав) от 6 април 2017 г. (преюдициално запитване от
Arbetsdomstolen — Швеция) — Unionen/Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB**

(Дело C-336/15) ⁽¹⁾

**(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2001/23/ЕО — Член 3 —
Гарантиране на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия —
Колективни трудови договори, приложими към приобретателя и прехвърлителя —
Допълнителен срок на предизвестие, предоставен на уволнените работници — Отчитане на
прослуженото при прехвърлителя време)**

(2017/C 168/07)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Arbetsdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Unionen

Ответник: Almega Tjänsteförbunden,

ISS Facility Services AB

Диспозитив

Член 3 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство при уволнението на работник или служител повече от една година след прехвърлянето на предприятието приобретателят трябва да включва в изчисляването на прослуженото време на този работник или служител, което е от значение за определяне на предизвестие, на което последният има право, прослуженото време на посочения работник или служител при прехвърлителя.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 21.9.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 4 април 2017 г. — Европейски омбудсман/Claire Staelen(Дело C-337/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Извъндоговорна отговорност на Европейския съюз — Разглеждане от Европейския омбудсман на жалба, свързана с начина на използване на списък с подходящите кандидати от конкурс на общо основание — Нарушения на задължението за полагане на грижа — Понятие „достатъчно съществено нарушение“ на норма на правото на Съюза — Непуществен вред — Загуба на доверие в службата на Европейския омбудсман)

(2017/C 168/08)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейски омбудсман (представители: първоначално G. Grill, впоследствие L. Papadías, P. Dyrberg)

Друга страна в производството: Claire Staelen (представител: V. Olona, адвокат)

Диспозитив

- 1) Искането на г-жа Claire Staelen в писмения ѝ отговор омбудсманът да бъде осъден да ѝ заплати обезщетение от 50 000 EUR е недопустимо.
- 2) Отменя точки 1, 3 и 4 от диспозитива на решение на Общия съд на Европейския съюз от 29 април 2015 г., Staelen/Омбудсман (T-217/11, EU:T:2015:238).
- 3) Осъжда Европейския омбудсман да заплати обезщетение от 7 000 EUR на г-жа Claire Staelen.
- 4) Осъжда г-жа Claire Staelen да понесе направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейския омбудсман, свързани с наредбата жалба, отхвърлена с определение от 29 юни 2016 г., Омбудсман/Staelen (C-337/15 P, непубликувано, EU:C:2016:670).
- 5) Осъжда Европейския омбудсман да понесе направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на г-жа Claire Staelen, свързани както с първоинстанционното производство, така и с производството по обжалване.

⁽¹⁾ ОВ C 294, 7.9.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 5 април 2017 г. — Changshu City Standard Parts Factory, Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)(Съединени дела C-376/15 P и C-377/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Дмпинг — Регламент за изпълнение (ЕС) № 924/2012 — Внос на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 2, параграфи 10 и 11 — Изключване на някои експортни сделки при изчисляването на дмпинговия марж — Справедливо сравнение на експортната цена с нормалната стойност при внос от страна без пазарна икономика)

(2017/C 168/09)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Changshu City Standard Parts Factory, Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd (представители: R. Antonini и E. Monard, avocats)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: M. B. Driessen и Boelaert, подпомогани от N. Tuominen, avocat), Европейска комисия (представители: T. Maxian Rusche и M. França), European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI).

Диспозитив

1. Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 29 април 2015 г., Changshu City Standard Parts Factory и Ningbo Jinding Fastener/Съвет (T-558/12 и T-559/12, EU:T:2015:237).
2. Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) № 924/2012 на Съвета от 4 октомври 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 91/2009 за налагане на окончателно антидмпингово мито върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република в частта му относно Changshu City Standard Parts Factory и Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd.
3. Отхвърля жалбата по дело C-377/15 P.
4. Осъжда Съвета на Европейския съюз да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, тези на Changshu City Standard Parts Factory и Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd, свързани както с производството пред първа инстанция по дела T-558/12 и T-559/12, така и с производството по обжалване по дело C-376/15 P.
5. Осъжда Changshu City Standard Parts Factory и Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, тези на Съвета на Европейския съюз, свързани с производството по обжалване по дело C-377/15 P.
6. Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, свързани с производствата пред първа инстанция по дела T-558/12 и T-559/12, както и с производството по обжалване по дела C-376/15 P и C-377/15 P.

(¹) ОВ С 381, 16.11.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 5 април 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Andalucía — Испания) — Marina del Mediterráneo SL и др./Agencia Pública de Puertos de Andalucía

(Дело C-391/15) (¹)

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Процедури за преразглеждане — Директива 89/665/ЕИО — Член 1, параграф 1 — Член 2, параграф 1 — Решение на възлагащия орган, което допуска икономически оператор да подаде оферта — Решение, което съгласно приложимата национална правна уредба не подлежи на преразглеждане)

(2017/C 168/10)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Andalucía

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Marina del Mediterráneo SL, Marina del Mediterráneo Duquesa SL, Marina del Mediterráneo Estepona SL, Marina del Mediterráneo Este SL, Marinas del Mediterráneo Torre SL, Marina del Mediterráneo Marbella SL, Gómez Palma SC, Enrique Alemán SA, Cyes Infraestructuras SA, Cysur Obras y Medioambiente SA

Ответник: Agencia Pública de Puertos de Andalucía

в присъствието на: Consejería de Obras Públicas y Vivienda de la Junta de Andalucía, Nassir Bin Abdullah and Sons SL, Puerto Deportivo de Marbella SA, Ayuntamiento de Marbella

Диспозитив

1. Член 1, параграф 1 и член 2, параграф 1, букви а) и б) от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство, изменена с Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че в положение като разглежданото в главното производство не допускат национално законодателство, съгласно което решението за допускане на оферент в процедура за възлагане на поръчка — за което решение се твърди, че нарушава правото на Съюза в областта на обществените поръчки или транспортиращото го национално законодателство — не е сред подготвителните актове на възлагащия орган, срещу които може да бъде подавана отделна жалба пред съд.
- 2) Член 1, параграф 1 и член 2, параграф 1, букви а) и б) от Директива 89/665, изменена с Директива 2007/66, имат директен ефект.

(¹) ОВ C 346, 19.10.2015 г.

Решение на Съда (девети състав) от 22 март 2017 г. (преюдициални запитвания от Finanzgericht Hamburg — Германия, Rechtbank Noord-Holland — Нидерландия) — GROFA GmbH/Hauptzollamt Hannover (C-435/15), X, GoPro Coöperatief UA/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15)

(Съединени дела C-435/15 и C-666/15) (¹)

(Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Тарифни позиции — Класиране на стоките — Записващи видеокатери — Комбинирана номенклатура — Подпозиции 8525 80 30, 8525 80 91 и 8525 80 99 — Обяснителни бележки — Тълкуване — Регламенти за изпълнение (ЕС) № 1249/2011 и (ЕС) № 876/2014 — Тълкуване — Валидност)

(2017/C 168/11)

Език на производството: немски и нидерландски

Запитващи юрисдикции

Finanzgericht Hamburg, Rechtbank Noord-Holland

Страни в главното производство

Жалбоподатели: GROFA GmbH (C-435/15), X, GoPro Coöperatief UA (C-666/15)

Ответници: Hauptzollamt Hannover (C-435/15), Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15)

Диспозитив

- 1) Регламент за изпълнение (ЕС) № 1249/2011 на Комисията от 29 ноември 2011 година относно класирането на някои стоки в Комбинираната номенклатура трябва да се тълкува в смисъл, че не е приложим по аналогия към продукти с характеристиките на трите модела камери от гамата GoPro Hero 3 Black Edition, разглеждани по дело C-435/15.
- 2) Регламент за изпълнение (ЕС) № 876/2014 на Комисията от 8 август 2014 година относно класирането на някои стоки в Комбинираната номенклатура трябва да се тълкува в смисъл, че е приложим по аналогия към продукти с характеристиките на трите модела камери от гамата GoPro Hero 3 Black Edition, разглеждани по дело C-435/15, но е невалиден.
- 3) Подпозиции 8525 80 30, 8525 80 91 и 8525 80 99 от Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, в редакцията ѝ след приетането последователно на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1006/2011 на Комисията от 27 септември 2011 г., Регламент за изпълнение (ЕС) № 927/2012 на Комисията от 9 октомври 2012 г. и Регламент за изпълнение (ЕС) № 1001/2013 на Комисията от 4 октомври 2013 г., с оглед на обяснителните бележки към Комбинираната номенклатура за тези подпозиции, трябва да се тълкуват в смисъл, че непрекъснат запис от повече от 30 минути, записан в отделни файлове, всеки от които е с продължителност по-малко от 30 минути, трябва да се счита за непрекъснато записване най-малко 30 минути, независимо от това дали при възпроизвеждането ил потребителят може да забележи прелинаването от един файл към друг, или обратното, когато при възпроизвеждането ил потребителят трябва по принцип да отваря поотделно всеки един от файловете.

- 4) Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент № 2658/87, в редакцията ѝ след приемането последователно на Регламенти за изпълнение № 1006/2011, № 927/2012 и № 1001/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че записваща камера, която може да записва сигнали от външни източници, без обаче да може да ги възпроизвежда чрез външен телевизионен екран или монитор, тъй като тази записваща видеокамера може да възпроизвежда върху външен телевизионен екран или монитор само записаните посредством нейната лееща файлове, не може да се класира в подпозиция 8525 80 99 от Комбинираната номенклатура.

⁽¹⁾ ОВ С 363, 3.11.2015 г.
ОВ С 106, 21.3.2016 г.

Решение на Съда (трети състав) от 5 април 2017 г. — Европейска комисия/Република България
(Дело C-488/15) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2008/50/ЕО — Качество на атмосферния въздух — Член 13, параграф 1 — Приложение XI — Дневни и годишни пределно допустими стойности, приложими за концентрациите на ПЧ₁₀ — Систематично и постоянно превишаване на пределно допустимите стойности — Член 22 — Удължаване на крайните срокове за постигане на някои пределно допустими стойности — Условия за прилагане — Член 23, параграф 1 — Планове за качеството на въздуха — „Възможно най-кратък“ срок на превишаване — Подходящи мерки — Критерии за преценка)

(2017/C 168/12)

Език на производството: български

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: Е. Kružíková, С. Петрова, П. Михайлова и Е. Manhaeve)

Ответник: Република България (представители: Ел. Петранова и М. Георгиева)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Република Полша (представители: А. Gawłowska, В. Majczyna и D. Krawczyk)

Диспозитив

1) Република България

- със систематичното и постоянно неспазване от 2007 г. до 2014 г. включително както на годишните, така и на дневните пределно допустими стойности, приложими за концентрациите на ПЧ₁₀, в следните зони и агломерации: БГ0001 агломерация София, БГ0002 агломерация Пловдив, БГ0004 Северна, БГ0005 Югозападна и БГ0006 Югоизточна,
 - както и със систематичното и постоянно неспазване от 2007 г. до 2014 г. включително на дневната пределно допустима стойност, приложима за концентрациите на ПЧ₁₀, в зона БГ0003 Варна, както и на годишната пределно допустима стойност, приложима за концентрациите на ПЧ₁₀ през 2007 г., 2008 г., и от 2010 г. до 2014 г. включително, също в зона БГ0003 Варна,
- не е изпълнила задълженията си по член 13, параграф 1 във връзка с приложение XI към Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за почистване на въздуха за Европа, а
- с превишаването както на годишните, така и на дневните пределно допустими стойности, приложими за концентрациите на ПЧ₁₀, във всички горепосочени зони и агломерации, не е изпълнила задълженията си по член 23, параграф 1, втора алинея от тази директива, и по-специално задължението периодът на тези превишавания да бъде възможно най-кратък, що се отнася до периода от 11 юни 2010 г. до 2014 г. включително.

2) Осъжда Република България да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

3) Република Полша понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 389, 23.11.2015 г.

Решение на Съда (десети състав) от 22 март 2017 г. (преюдициално запитване от Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — Euro-Team Kft. (C-497/15), Spirál-Gép Kft. (C-498/15)/Budapest Rendőrfőkapitánya

(Съединени дела C-497/15 и C-498/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Автомобилен транспорт — Данъчни разпоредби — Директива 1999/62/ЕО — Заплащане на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури — Такси за изминат участък — Задължение на държавите членки за въвеждане на ефективни, пропорционални и възпиращи санкции — Фиксирана глоба — Пропорционалност)

(2017/C 168/13)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Euro-Team Kft.(C-497/15), Spirál-Gép Kft. (C-498/15)

Ответник: Budapest Rendőrfőkapitánya

Диспозитив

1. Член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в този член изискване за пропорционалност не допуска система от наказания като разглежданата в главното производство, която предвижда налагането на фиксирана глоба за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта ил.
2. Член 9а от Директива 1999/62, изменена с Директива 2011/76, трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в този член изискване за пропорционалност допуска система от наказания като разглежданата в главното производство, която въвежда обективна отговорност. За сметка на това посоченият член трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска предвиденото в тази система равнище на санкцията.

⁽¹⁾ ОВ C 27, 25.1.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 4 април 2017 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — Sahar Fahimian/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-544/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Директива 2004/114/ЕО — Член 6, параграф 1, буква г) — Условия за прием на граждани на трети страни — Отказ за приемане — Понятието „заплаха за обществената сигурност“ — Свобода на преценка)

(2017/C 168/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sahar Fahimian

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

в присъствието на: Stadt Darmstadt

Диспозитив

Член 6, параграф 1, буква г) от Директива 2004/114/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 година относно условията за прием на граждани на трети страни с цел образование, ученически обмен, безвъзмездно обучение или доброволческа дейност трябва да се тълкува в смисъл, че когато са сезирани от гражданин на трета страна с молба за виза с учебна цел, компетентните национални органи разполагат с широка свобода да преценят, с оглед на всички релевантни обстоятелства, които характеризират положението на последния, дали той представлява, макар и потенциална, заплаха за обществената сигурност. Тази разпоредба трябва да се тълкува и в смисъл, че допуска компетентните национални органи да откажат да приемат на територията на съответната държава членка с посочената учебна цел гражданин на трета страна, дипломиран в университет, спрямо който се прилагат ограничителни мерки от страна на Съюза поради силните връзки на този университет с иранското правителство във военната област или в области, свързани с последната, който гражданин на трета страна възнамерява да предприеме в тази държава членка изследователска дейност в чувствителна за обществената сигурност област, ако данните, с които разполагат тези органи, дават основание за опасения, че познанията, които това лице ще придобие в рамките на посочените изследвания, могат да бъдат използвани по-късно за цели, противоречащи на обществената сигурност. Националният съд, който е сезиран с жалба срещу решението на компетентните национални органи да откажат поисканата виза, трябва да провери дали това решение почива на достатъчно мотиви и на достатъчно солидна фактическа основа.

⁽¹⁾ ОВ С 429, 21.12.2015 г.

Решение на Съда (шести състав) от 6 април 2017 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Eko-Tabak s.r.o./Generální ředitelství cel

(Дело C-638/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2011/64/ЕС — Член 2, параграф 1, буква в) — Член 5, параграф 1, буква а) — Понятия за „тютюн за пушене“, „тютюн, който е нарязан или раздробен по друг начин“ и „индустриална обработка“)

(2017/C 168/15)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: Eko-Tabak s.r.o.

Ответник: Generální ředitelství cel

Диспозитив

Член 2, параграф 1, буква в) и член 5, параграф 1 от Директива 2011/64/ЕС на Съвета от 21 юни 2011 година относно структурата и ставките на акциза върху обработен тютюн трябва да се тълкуват в смисъл, че изсушени, плоски, с неправилна форма, частично обезжилени тютюневи листа, претинали процес на изсушаване и контролирано овлажняване, които съдържат глицерин и са годни за пушене след проста манипулация посредством стачкване или ръчно нарязване, спадат към понятието „тютюн за пушене“ по смисъла на тези разпоредби.

⁽¹⁾ ОВ С 98, 14.3.2016 г.

Решение на Съда (девети състав) от 22 март 2017 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-665/15) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения на държава членка — Транспорт — Свидетелство за правоуправление — Мрежа на свидетелствата на правоуправление на европейския съюз — Използване и връзка с прежата на Съюза)

(2017/C 168/16)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Hottiaux, M. M. Farrajota и P. Guerra e Andrade)

Ответник: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo и C. Guerra Santos)

Диспозитив

- 1) Като не е свързала към прежата за свидетелствата за управление в Европейския съюз, Португалската република не е изпълнила задълженията си съгласно член 7, параграф 5, буква г) от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства.
- 2) Португалската република е осъдена да понесе съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 59, 15.2.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 6 април 2017 г. (преюдициално запитване от Vestre Landsret — Дания) — Jyske Finans A/S/Ligebehandlingsnævnet, действащ от името на Ismar Huskic

(Дело C-668/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Равно третиране на лицата без разлика на расата или етническия произход — Директива 2000/43/ЕО — Член 2, параграф 2, букви а) и б) — Кредитна институция, която изисква допълнителен документ за удостоверяване на самоличност под формата на копие от паспорт или от разрешение за пребиваване от кандидатите за кредит за закупуване на автомобил, удостоверили самоличността си със свидетелството си за управление на моторно превозно средство, посочващо, че са родени в държава, която не е членка на Европейския съюз или не е страна по Европейската асоциация за свободна търговия)

(2017/C 168/17)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Jyske Finans A/S

Ответник: Ligebehandlingsnævnet, действащ от името на Ismar Huskic

Диспозитив

Член 2, параграф 2, букви а) и б) от Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 година относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практиката на кредитна институция, изискваща клиент, чието свидетелство за управление на моторно превозно средство посочва, че е роден в държава, която не е членка на Европейския съюз или не е страна по Европейската асоциация за свободна търговия, да удостовери допълнително самоличността си, като представи копие от паспорта си или от разрешението си за пребиваване.

⁽¹⁾ ОВ С 68, 22.2.2016 г.

Решение на Съда (осми състав) от 6 април 2017 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-58/16) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Повишаване на сигурността на пристанищата — Директива 2005/65/ЕО — Член 2, параграф 3 и членове 6, 7 и 9 — Неизпълнение — Липса на оценка на сигурността на пристанищата — Граници на пристанищата, план за сигурност на пристанищата и офицер по сигурността на пристанището — Липса на определение)

(2017/C 168/18)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: W. Mölls и L. Nicolae)

Ответник: Федерална република Германия (представители: T. Henze и R. Kanitz)

Диспозитив

- 1) Като не е гарантирала, че по отношение на германските пристанища в Дюселдорф, Кьолн-Ниел I, Годорф, Дуисбург-Рейнхаузен, Нойс, Дуисбург Аусен-/Паралелхафен, Крефелд Лин, Шромхафен Крефелд, Дуисбург Рурорт-Майдерих, Гелзенкирхен и Мюлхайм, провинция Северен Рейн-Вестфалия (Германия), са дефинирани границите на пристанищата, одобрени са оценки на сигурността и планове за сигурност на пристанищата, и е определен офицер по сигурността на пристанището, Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си по член 2, параграф 3, член 6, член 7 и член 9 от Директива 2005/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година за повишаване на сигурността на пристанищата.
- 2) Осъжда Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 118, 4.4.2016 г.

Решение на Съда (пети състав) от 22 март 2017 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht München, Landgericht München I — Германия) — Наказателно производство срещу Ianos Tranca (C-124/16), Tanja Reiter (C-213/16), Ionel Oproia (C-188/16)

(Съединени дела C-124/16, C-188/16 и C-213/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива 2012/13/ЕС — Право на информация в наказателното производство — Право на информация относно обвинението — Връчване на наказателно определение — Способи — Задължително определяне на съдебен адресат — Обвиняем или подсъдим, който не живее в страната и няма постоянен адрес — Срок за подаване на възражение, който тече от връчването на съдебния адресат)

(2017/C 168/19)

Език на производството: немски

Запитващи юрисдикции

Amtsgericht München, Landgericht München I

Страни в главното производство

Ianos Tranca (C-124/16), Tanja Reiter (C-213/16) Ionel Oproia (C-188/16)

в присъствието на: Staatsanwaltschaft München I

Диспозитив

Член 2, член 3, параграф 1, буква в) и член 6, параграфи 1 и 3 от Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно правото на информация в наказателното производство трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат законодателство на държава членка като разглежданото в главните производства, съгласно което в наказателно производство обвиняемият, който не живее в тази държава членка и няма постоянен адрес в нея или в държавата си членка по произход, е длъжен да определи съдебен адресат за целите на връчването на постановено срещу него наказателно определение и срокът за подаване на възражение срещу това определение, преди то да е станало изпълняемо, тече от връчването на определението на съдебния адресат.

В член 6 от Директива 2012/13 същевременно се изисква при изпълнението на наказателното определение, щом засегнатото лице действително узнае за определението, това лице да бъде поставено в същото положение, както ако въпросният акт му бе връчен лично, и по-специално да разполага с пълния срок за подаване на възражение, като при необходимост срокът бъде възстановен.

Запитващата юрисдикция трябва да следи националното производство по възстановяване на срок и условията, от които зависи провеждането на това производство, да се прилагат по съответстващ на тези изисквания начин и така то да позволява ефективното упражняване на предвидените в посочения член 6 права.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 18.7.2016 г.

Решение на Съда (седми състав) от 6 април 2017 г. — Европейска комисия/Република Словения
(Дело C-153/16) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Неподходящо депониране на значителни количества употребявани автомобилни гуми — Обезвреждане в противоречие с изискванията на директиви 2008/98/ЕО и 1999/31/ЕО — Непрекъснат риск за околната среда и за здравето на човека)

(2017/C 168/20)

Език на производството: словенски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: E. Sanfrutos Cano и D. Kukovec)

Ответник: Република Словения (представител: A. Grum)

Диспозитив

- 1) Като е допуснала положение на непрекъснат риск за околната среда и за здравето на човека в кариера, намираща се на територията на Повренц на Дравскел Полю (Словения), чрез неподходящо депониране на значителни количества употребявани автомобилни гуми, слесването и/с други отпадъци и обезвреждането и/в противоречие с изискванията на Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци, Република Словения не е изпълнила задълженията си по член 5, параграф 3, буква г) от тази директива и по член 12, член 13 и член 36, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви.
- 2) Отхвърля иска в останалата му част.
- 3) Осъжда Република Словения да понесе направените от нея съдебни разноски и две трети от съдебните разноски, направени от Европейската комисия.
- 4) Осъжда Европейската комисия да понесе една трета от направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 222, 20.6.2016 г.

**Определение на Съда (седми състав) от 2 март 2017 г. (преюдициално запитване от
Административен съд София-град — България) — „Хета Асет Резолюшън България“ ООД/Началник
на Митница Столична**

(Дело C-83/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 99 от Процедурния правилник на
Съда — Митнически кодекс — Декларация за износ със задна дата — Понятие за достатъчно
доказателство — Преценка за достатъчност на доказателствата)

(2017/C 168/21)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Хета Асет Резолюшън България“ ООД

Ответник: Началник на Митница Столична

Диспозитив

- 1) Разпоредбите на член 161, параграф 5 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността във връзка с член 788 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92, изменен с Регламент (ЕС) № 430/2010 на Комисията от 20 май 2010 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че установеният на митническата територия на Европейския съюз продавач се смята за износител по смисъла на първата разпоредба, когато със сключването на договор за продажба на съответните стоки правото на собственост върху тях се прехвърля на приобретател, установен извън посочената митническа територия.
- 2) Член 795, параграф 1, трета алинея, буква б) от Регламент № 2454/93, изменен с Регламент № 430/2010, трябва да се тълкува в смисъл, че митническите органи на държавите членки могат да изискват и други доказателства освен договора за продажба на плавателен съд за развлечение на установено в трета държава лице и дерегистрацията на плавателния съд от регистъра на корабите на съответната държава членка, стига това изискване да е в съответствие с принципа на пропорционалност.
- 3) Член 795 от Регламент № 2454/93, изменен с Регламент № 430/2010, трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелствата по главното производство митническият орган, компетентен да приеме декларацията за износ със задна дата по смисъла на тази разпоредба, не е обвързан от извършената от друг митнически орган преценка за достатъчност на доказателствата по смисъла на член 796га, параграф 4 от посочения регламент.

⁽¹⁾ ОВ C 136, 18.4.2016 г.

Определение на Съда (шести състав) от 9 март 2017 г. — Simet SpA/Европейска комисия

(Дело C-232/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Държавни помощи —
Транспортен сектор — Междурегионални транспортни услуги с автобус — Регламент (ЕИО)
№ 1191/69 — Право на компенсация за разходите, произтичащи от изпълнението на задължения
за обществена услуга — Национално съдебно решение — Помощ, несъвместима с вътрешния
пазар)

(2017/C 168/22)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Simet SpA (представители: A. Clarizia, C. Varrone и P. Clarizia, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: G. Conte, D. Grespan и P.J. Loewenthal)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Simet SpA да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 232, 27.6.2016 г.

Определение на Съда (осми състав) от 2 март 2017 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší soud České republiky — Чешка република) — Наказателно производство срещу Juraj Sokáč

(Дело C-497/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Прекурсори на наркотични вещества — Регламент (ЕО) № 273/2004 — Член 2, буква а) — Понятие „включено в списък вещества“ — Изключване на лекарствените продукти — Директива 2001/83/ЕО — Член 1, точка 2) — Понятие „лекарствен продукт“ — Лекарствен продукт съдържащ ефедрин или псевдоефедрин — Регламент (ЕО) № 111/2005 — Член 2, буква а) — Понятие „описана субстанция“ — Приложение — Включване на лекарствените продукти съдържащи ефедрин или псевдоефедрин — Липса на отражение върху приложното поле на Регламент (ЕО) № 273/2004)

(2017/C 168/23)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší soud České republiky

Страна в главното производство

Juraj Sokáč

Диспозитив

„Лекарствени продукти“ по смисъла на член 1, точка 2 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, изменена с Директива 2004/27/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година, съставени от „включени в списък вещества“ по смисъла на член 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 273/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно прекурсорите на наркотичните вещества, изменен с Регламент (ЕС) № 1258/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г., като ефедрин и псевдоефедрин, остават изключени от приложното поле на Регламент № 273/2004 и след влизането в сила на Регламент № 1258/2013 и на Регламент (ЕС) № 1259/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 година за изменение на Регламент (ЕО) № 111/2005 на Съвета за определяне на правила за мониторинг на търговията между Общността и трети страни в областта на прекурсорите.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 23.1.2017 г.

Определение на Съда (пети състав) от 15 март 2017 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Versailles — Франция) — Enedis, SA/Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS

(Дело C-515/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Членове 107 и 108 ДФЕС — Държавна помощ — Понятие за намеса на държавата или чрез ресурси на държавата — Слънчева електроенергия — Задължение за изкупуване на цена, по-висока от пазарната — Пълно компенсиране — Липса на предварително уведомление)

(2017/C 168/24)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Versailles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Enedis, SA

Ответници: Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS

Диспозитив

- 1) Член 107, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че механизм като въведения с разглежданата в главното производство национална правна уредба, включващ задължение за изкупуване на електроенергия, произведена от съоръжения, използващи слънчевата радиация, на по-висока от пазарната цена, чието финансиране се поема от крайните потребители на електроенергия, трябва да се счита за намеса на държавата или чрез ресурси на държавата.
- 2) Член 108, параграф 3 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че при липса на предварително уведомление на Европейската комисия за национална мярка, представляваща държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, националните юрисдикции трябва да приложат всички произтичащи от тази незаконосъобразност последици, по-конкретно относно валидността на актовете за прилагане на тази мярка.

⁽¹⁾ ОВ C 475, 19.12.2016 г.

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 11 януари 2017 г. — VAR Srl/Iveco Orecchia SpA

(Дело C-14/17)

(2017/C 168/25)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: VAR Srl

Ответник: Iveco Orecchia SpA

Преюдициални въпроси

- 1) Главно: трябва ли член 34, параграф 8 от Директива 2004/17/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че изисква доказателството за еквивалентността на подлежащите на доставка стоки с оригиналния продукт да се представи още в офертата?

- 2) Алтернативно по отношение на първия въпрос, в случай че отговорът на изложения по-горе в [точка 1)] въпрос относно тълкуването е отрицателен: по какъв начин трябва да се гарантира зачитането на принципите за равно третиране и безпристрастност, за сключването на договорите при пазарни условия и за добро управление, както и зачитането на правото на защита и на правото на състезателност на другите участници?

(¹) Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (ОВ L 134, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 3).

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 15 февруари 2017 г. —
КР, представляван от майката/ЛО**

(Дело C-83/17)

(2017/C 168/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: КР, представляван от майката

Ответник: ЛО

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли субсидиарният критерий на привръзка по член 4, параграф 2 от Хагския протокол относно приложимото право за задълженията за издръжка от 2007 г. да се тълкува в смисъл, че се прилага само ако исковата молба, с която започва производството за издръжка, се предяви в държава, различна от държавата на обичайното място на пребиваване на кредитора?

При отрицателен отговор:

- 2) Трябва ли член 4, параграф 2 от Хагския протокол относно приложимото право за задълженията за издръжка от 2007 г. да се тълкува в смисъл, че изразът „не може да получи издръжка“ се отнася и до хипотезите, при които правото на държавата по предишното място на пребиваване не предвижда право за издръжка за минало време единствено поради това, че не са спазени определени законови изисквания?

**Жалба, подадена на 24 февруари 2017 г. от Infineon Technologies AG срещу решението,
постановено от Общия съд (пети състав) на 15 декември 2016 г. по дело T-758/14, Infineon
Technologies AG/Европейска комисия**

(Дело C-99/17 P)

(2017/C 168/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Infineon Technologies AG (представители: M. Klusmann, Rechtsanwalt, и T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Общия съд (пети състав) от 15 декември 2016 г. по дело T-758/14,
- да се отмени Решение C(2014) 6250 окончателен на Европейската комисия от 3 септември 2014 г. (дело AT.39574 — Чипове за смарт карти) в частта, в която се отнася до Infineon Technologies AG,

- при условията на евентуалност, глобата в размер на 82 874 000 EUR, наложена на жалбоподателя в съответствие със съображение 457, буква а) от решението на Комисията от 3 септември 2014 г., да бъде намалена до сума, която би била пропорционална,
- при условията на евентуалност, делото да бъде върнато на Общия съд за ново разглеждане,
- ответникът да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

По същество жалбоподателят твърди, че:

- Общият съд не изпълнява задължението си да упражни надлежен контрол върху обжалваното решение в съответствие с член 263 ДФЕС, в частност поради това, че в случая възприема неправилен подход и упражнява непълен, избирателен съдебен контрол. Въпреки че жалбоподателят оспорва всички констатирани в решението контакти, Общият съд разглежда по-малко от половината от тях, без да се мотивира надлежно защо е избрал да разгледа някои от тях, а други — не, и без да има правно основание за такъв подход.
- Комисията и съответно Общият съд прилагат неправилно член 101 ДФЕС, в частност като приемат, че поведението на жалбоподателя е имало за цел „цялостно“ ограничаване на конкуренцията, главно чрез обмен на информация за общите пазарни тенденции и прогнозното развитие на цените. Освен това Комисията и Общият съд не вземат предвид предпоставките за констатиране на единно продължено нарушение съгласно практиката на Съда.
- Комисията и съответно Общият съд допускат грешка при прилагането на правото при изчисляването на наложената на жалбоподателя глоба. По-конкретно, Общият съд не взема предвид последиците от това, че упражненият от него контрол е непълен и избирателен (проверени са само някои от спорните контакти), и в резултат не изпълнява задължението си за упражняване на пълен съдебен контрол във връзка с наложената глоба. Освен това Общият съд неправилно и немотивирано включва в изчислението приходите на жалбоподателя от други, различни от SIM чипове, като последица от което глобата е прекомерна и съответно непропорционална.

Останалите доводи се отнасят до някои случаи на изопачаване на доказателствата от страна на Общия съд, неправилно разпределяне на доказателствената тежест по отношение на някои потенциално ненадеждни доказателства и грешки при прилагане на правото във връзка с използването от Комисията на доказателства в ущърб на жалбоподателя, които не са му били съобщени в производството пред Комисията.

- При условията на евентуалност решението е порочно поради нарушение на принципа на пропорционалност, в частност доколкото Общият съд не намалява в необходимата степен наложената на жалбоподателя глоба с оглед на ограниченото му участие в разглежданото нарушение и не взема надлежно предвид смекчаващите обстоятелства, а и доколкото абсолютният размер на наложената на жалбоподателя глоба е непропорционален.

Жалба, подадена на 24 февруари 2017 г. от Gul Ahmed Textile Mills Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 15 декември 2016 г. по дело T-199/04 RENV, Gul Ahmed Textile Mills Ltd/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-100/17 P)

(2017/C 168/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (представители: L. Ruessmann, avocat, J. Beck, Solicitor)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да приеме жалбата за допустима и основателна,

- да отмени решението на Общия съд,
- да се произнесе по същество и да отмени Регламент 397/2004 ⁽¹⁾ или да върне делото за ново разглеждане от Общия съд, който да постанови решение по същество по жалбата за отмяна и
- да осъди Съвета да заплати съдебните разходи, направени от жалбоподателя в производството по обжалване и в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните доводи:

- Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като постановил, че интересът на жалбоподателя от второто и третото основание отпаднал. Когато решавал дали жалбоподателят продължава да има интерес по делото, Съдът трябвало да вземе предвид всички предоставени му доказателства и информация, като ги разгледа в цялостния им контекст. Грешките в изчисленията на дъмпинговия марж на Съвета били методологични и могли да се повторят и в бъдеще.
- Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като установил, без надлежно да разгледа (а в някои случаи без изобщо да разгледа) доводите на жалбоподателя, че пренасочването на производството на ЕС към високия сегмент на пазара на спално бельо в ЕС и увеличаването на вноса на спално бельо от турски производители, свързани с производството на ЕС, не нарушава причинно-следствената връзка между твърдения дъмпинг и твърдяната съществена вреда на промишлеността на ЕС. Освен това заключенията на Общия съд се основавали на изопачени факти, видно от Регламент № 397/2004, и на неправилна правна преценка на фактите.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 397/2004 на Съвета от 2 март 2004 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на памучно спално бельо с произход от Пакистан (ОВ L 66, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 34, стр. 108).

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Pitești (Румъния), постъпило на 27 февруари 2017 г. — SC Cali Esprou SRL/Administrația Fondului pentru Mediu

(Дело C-104/17)

(2017/C 168/29)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Pitești

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Cali Esprou SRL

Отговорник: Administrația Fondului pentru Mediu

Преюдициален въпрос

Следва ли член 15 от Директива 94/62/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска приемането на правна уредба на държава членка на Европейския съюз, която въвежда такса за икономическите оператори, които пускат на вътрешния пазар опаковани стоки и опаковки, но не променят вида на стоките или опаковките по никакъв начин, а ги продават в същия вид на икономически оператори, които на свой ред ги продават на крайния потребител, като размерът на таксата се определя на килограм, за разликата между количествата отпадъци от опаковки, съответстващи на минималните цели за оползотворяване или изгаряне в инсинератори с възстановяване на енергия и количествата отпадъци от опаковки, реално оползотворени или изгорени в инсинератори с възстановяване на енергия или оползотворени чрез рециклиране?

⁽¹⁾ Директива 94/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 1994 година относно опаковките и отпадъците от опаковки (ОВ L 365, 1994 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 14, стр. 238).

Преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky (Словакия), постъпило на 6 март 2017 г. — QJ/Ministerstvo vnútra SR, Mиграčný úrad

(Дело C-113/17)

(2017/C 168/30)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Върховен съд на Словашката република)

Страни в главното производство

Жалбоподател: QJ

Ответник: Ministerstvo vnútra SR, Mиграčný úrad

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 46, параграф 3 от Директива 2013/32/ЕС ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (преработен текст) (наричана по-нататък: „Директивата за процедурите за предоставяне на международна закрила“) да се тълкува в смисъл, че националната юрисдикция, която преценява по същество необходимостта от предоставяне на международна закрила на кандидата, може, поради обстоятелството че отказът е бил отменен нееднократно и преписката е била връщана на административния орган на основание на нееднократно уважени жалби — които въпреки това не пораждат действие — да реши да предостави тази закрила на кандидата, въпреки че от националното законодателство не произтича такова правомощие на съдебния орган?
- 2) Ако отговорът на предходния въпрос е положителен, има ли такава компетентност и въззивната инстанция (Върховният съд)?

⁽¹⁾ ОВ L 180, 2013 г., стр. 60.

Преюдициално запитване от Satversmes tiesa (Латвия), постъпило на 7 март 2017 г. — Administratīvā rajona tiesa/Ministru kabinets

(Дело C-120/17)

(2017/C 168/31)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Satversmes tiesa

Страни в главното производство

Заинтересована страна: Administratīvā rajona tiesa

Друга страна в производството: Ministru kabinets

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли — предвид споделената компетентност между Европейския съюз и държавите членки в областта на селското стопанство, и една от целите на Регламент № 1257/1999 ⁽¹⁾, а именно земеделските производители да участват в мярката за ранно пенсиониране в селското стопанство — разпоредбите от посочения регламент да се тълкуват в смисъл, че не допускат възможност чрез мерките за неговото прилагане държава членка да въведе правна уредба, позволяваща наследяване на помощта за ранно пенсиониране в селското стопанство?
- 2) При утвърдителен отговор на първия преюдициален въпрос — тоест, ако разпоредбите на Регламент № 1257/1999 изключват възможността за наследяване на помощта за ранно пенсиониране в селското стопанство — може ли субективно право на наследяване на помощта, предоставена по посочената мярка, да се окаже придобито, ако следвайки надлежната процедура Европейската комисия е счела правна разпоредба на държава членка за съвместима с разпоредбите на Регламент № 1257/1999 и земеделските производители са се възползвали от мярката за ранно пенсиониране в селското стопанство в съответствие с националната практика?

- 3) При утвърдителен отговор на втория преюдициален въпрос — тоест, ако е възможно посоченото субективно право да се окаже придобито — може ли изводът, направен на заседанието на Комитета за развитие на селските райони към Европейската комисия на 19 октомври 2011 г., а именно, че помощта за ранно пенсиониране в селското стопанство не може да се прехвърля на наследниците на прехвърлителя на земеделското стопанство, да се счита за основание за преждевременното отнемане на придобитото преди това субективно право, посочено по-горе?

(¹) Регламент (ЕО) № 1257/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) и за изменение и отмяна на някои регламенти (ОВ L 160, 1999 г., стр. 80; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 28, стр. 134).

Преюдициално запитване от Tribunal da Relação do Porto (Португалия), постъпило на 13 март 2017 г. — Hélder José Cunha Martins/Fundo de Garantia Automóvel

(Дело C-131/17)

(2017/C 168/32)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal da Relação do Porto

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hélder José Cunha Martins, [в предишното производство длъжник]

Ответник: Fundo de Garantia Automóvel, [в предишното производство вискател]

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли солидарното осъждане на една от страните от по-горна инстанция по повод обжалване в рамките на иск за ангажиране на гражданската отговорност, възникнала вследствие на пътно транспортно произшествие, без страната да се е възползвала от принципа на непосредственост и без да е получила възможност да използва всички правни средства за защита да се приеме като форма на справедлив съдебен процес съгласно разпоредбата на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз?
- 2) Противоречи ли на разпоредбата на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз запорирането и възбраната на вещи в хода на изпълнителното производство, без преди това да е постановено решение по регресния иск?

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 15 март 2017 г. — G. C., A. F., B. H., E. D./Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

(Дело C-136/17)

(2017/C 168/33)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: G. C., A. F., B. H., E. D.

Ответник: Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Преюдициални въпроси

- 1) Предвид особената отговорност, компетентност и възможности на лицето, което управлява интернет търсачка, приложима ли е забраната други администратори да обработват данни, посочени в член 8, параграфи 1 и 5 от Директивата от 24 октомври 1995 г. (¹) — при спазване на предвидените в нея изключения — и за това лице, което управлява интернет търсачка в качеството на администратор на данни, каквито тази търсачка обработва?

2) При утвърдителен отговор на поставения в точка 1^о въпрос:

- Следва ли разпоредбите на член 8, параграфи 1 и 5 от Директивата от 24 октомври 1995 г. да се тълкуват в смисъл, че тази забрана — при спазване на изброените в директивата изключения — за лицето, което управлява интернет търсачка, да обработва данни, посочени в тези разпоредби, задължава това лице да уважава систематично исканията за премахване от резултатите при търсене на хипервръзки, които препращат към уебстраници, обработващи такива данни?
- При такава хипотеза как следва да се тълкуват изключенията по член 8, параграф 2, букви а) и д) от Директивата от 24 октомври 1995 г., когато те се прилагат спрямо лицето, което управлява интернет търсачка, предвид неговата особена отговорност, компетентност и възможности? По-специално може ли лице, което управлява интернет търсачка, да откаже да уважи искане за премахване на определени резултати от заявки за търсене, включващи име на лице, ако установи, че въпросните хипервръзки препращат към съдържания, които, в случай че съдържат данни от категориите, изброени в член 8, параграф 1, попадат също и в обхвата на изключенията по параграф 2 от същия член, и по-специално букви а) и д)?
- Следва ли също така разпоредбите на Директивата от 24 октомври 1995 г. да се тълкуват в смисъл, че когато хипервръзките, чието премахване от резултатите при търсене се иска, водят към обработване на лични данни, извършвано единствено за целите на журналистическа дейност или на литературно или художествено изразяване, при което на това основание — по силата на член 9 от Директивата от 24 октомври 1995 г. — може да се събират и обработват данни от категориите, посочени в член 8, параграфи 1 и 5 от директивата, лицето, което управлява интернет търсачка, може на това основание да откаже да уважи искане за премахване на определени резултати от заявки за търсене, включващи име на лице?

3) При отрицателен отговор на поставения в точка 1^о въпрос:

- На кои специални изисквания на Директивата от 24 октомври 1995 г. трябва да отговаря лицето, което управлява интернет търсачка, предвид неговата отговорност, компетентност и възможности,
- ако установи, че уебстраниците, към които препращат хипервръзките, чието премахване от резултатите при търсене се иска, съдържат данни, публикуването на които в посочените уебстраници е незаконно, следва ли разпоредбите на Директивата от 24 октомври 1995 г. да се тълкуват в смисъл, че:
 - налагат задължение на лицето, което управлява интернет търсачка, да премахва тези хипервръзки от списъка с резултатите, който се показва при търсене въз основа на името на лицето, поискала премахването им,
 - или само предполагат лицето, което управлява интернет търсачка, да вземе предвид това обстоятелство, за да прецени основателността на искането за премахване на определени резултати от търсенето,
 - или това обстоятелство е без значение за преценката, която лицето, управляващо интернет търсачка, следва да направи?

Освен това, ако въпросното обстоятелство не е неотносимо, как следва да се прецени законосъобразността на публикуването в уебстраници на спорните данни, получени в резултат от обработване, което не попада в териториалното приложно поле на Директивата от 24 октомври 1995 г., и съответно на националното законодателство, което я транспонира?

4) Какъвто и да е отговорът на поставения в точка 1^о въпрос:

- Независимо от законосъобразността на публикуването на личните данни в уебстраницата, към която препраща спорната хипервръзка, следва ли разпоредбите на Директивата от 24 октомври 1995 г. да се тълкуват в смисъл, че:
 - когато лицето, поискало премахване на определена информация от резултатите при търсене, докаже, че тези данни вече са непълни, неточни, или неактуални, лицето, което управлява интернет търсачка, е длъжно да уважи съответното искане за премахване,
 - по-специално, когато лицето, поискало премахване на определена информация от резултатите при търсене, докаже, че предвид провеждането на съдебното производство, информацията относно по-ранен етап от това производство вече не отговаря на действителното му положение, лицето, което управлява интернет търсачка, е длъжно да премахне от резултатите при търсене хипервръзки, които препращат към уебстраници, съдържащи такава информация,

- следва ли разпоредбите на член 8, параграф 5 от Директивата от 24 октомври 1995 г. да се тълкуват в смисъл, че информацията относно повдигането на обвинение срещу дадено лице или отразяваща наказателно производство и присъдата, с която то приключва, представлява данни, отнасящи се до закононарушения и наказателни присъди? Най-общо попада ли в приложното поле на тези разпоредби уебстраница, която съдържа данни за наказателни присъди или съдебни производства срещу физическо лице?

(¹) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 27 март 2017 г. — Köln-Aktienfonds Deka/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-156/17)

(2017/C 168/34)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Köln-Aktienfonds Deka

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Други страни: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens en Loeff NV

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 56 ЕО (понастоящем член 63 ДФЕС) на установен извън Нидерландия инвестиционен фонд да не бъде възстановяван удържаният нидерландски данък върху дивидентите, които фондът е получил от установени в Нидерландия дружества, защото този фонд няма задължение да удържа нидерландския данък върху дивидентите, като се има предвид, че данъкът върху дивидентите се възстановява на установено в Нидерландия предприятие за колективно инвестиране с фискален характер, което ежегодно разпределя на притежателите на дялове или дялови участия във фонда доходите си от инвестиции, след удържане на нидерландския данък върху дивидентите?
- 2) Допуска ли член 56 ЕО (понастоящем член 63 ДФЕС) на установен извън Нидерландия инвестиционен фонд да не бъде възстановяван удържаният нидерландски данък върху дивидентите, които фондът е получил от установени в Нидерландия дружества, защото този фонд не е доказал надлежно, че притежателите на дялове или дялови участия във фонда изпълняват предвидените в нидерландската правна уредба изисквания?
- 3) Допуска ли член 56 ЕО (понастоящем член 63 ДФЕС) на установен извън Нидерландия инвестиционен фонд да не бъде възстановяван удържаният нидерландски данък върху дивидентите, които фондът е получил от установени в Нидерландия дружества, защото този фонд не разпределя на притежателите на дялове или дялови участия във фонда ежегодно и най-късно през осмия месец след края на счетоводната година доходите си от инвестиции в пълен размер, макар че съгласно законовите разпоредби в сила в държавата на установяването на фонда доходите му от инвестиции, доколкото не са били разпределени, се считат (а) за разпределени и/или (б) се вземат предвид от държавата на установяване при облагането на притежателите на дялове или дялови участия, все едно че е разпределена печалба, като се има предвид, че данъкът върху дивидентите се възстановява на установено в Нидерландия предприятие за колективно инвестиране с фискален характер, което ежегодно разпределя на притежателите на дялове или дялови участия във фонда доходите си от инвестиции в пълен размер, след удържане на нидерландския данък върху дивидентите?

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 27 март 2017 г. — X/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-157/17)

(2017/C 168/35)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Други страни: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens en Loeff NV

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 56 ЕО (понастоящем член 63 ДФЕС) на установен извън Нидерландия инвестиционен фонд да не бъде възстановяван удържаният нидерландски данък върху дивидентите, които фондът е получил от установени в Нидерландия дружества, защото този фонд няма задължение да удържа нидерландския данък върху дивидентите, като се има предвид, че данъкът върху дивидентите се възстановява на установено в Нидерландия предприятие за колективно инвестиране с фискален характер, което ежегодно разпределя на притежателите на дялове или дялови участия във фонда доходите си от инвестиции, след удържане на нидерландския данък върху дивидентите?
- 2) Допуска ли член 56 ЕО (понастоящем член 63 ДФЕС) на установен извън Нидерландия инвестиционен фонд да бъде отказано възстановяване на нидерландския данък върху дивидентите, което се предоставя на нидерландско предприятие за колективно инвестиране с фискален характер, при положение че вследствие на това този фонд би претърпял неблагоприятни последици при привличането на живеещи или установени в Нидерландия инвеститори?

Жалба, подадена на 5 април 2017 г. от ANKO A. E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 25 януари 2017 г. по дело T-768/14, ANKO/Европейска комисия

(Дело C-172/17 P)

(2017/C 168/36)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: ANKO A. E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (представител: Stauroula Paliou, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да отмени решението на Общия съд от 25 януари 2017 г. по дело T-768/14 и да върне делото на Общия съд за произнасяне по същество;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква, че решението на Общия съд от 25 януари 2017 г. по дело T-768/14 съдържа правни констатации, които нарушават нормите на правото на Съюза, и оспорва тези констатации с настоящата жалба.

Според жалбоподателя оспорваното решение трябва да бъде отменено на следните основания:

- i. **Първо**, изопачаване на фактическите доказателства във връзка с надеждността на системата за отчитане на периодите на заетост
- ii. **Второ, грешка при прилагане на правото** във връзка с правилата, уреждащи, що се отнася до жалбата, предмета и доказателствата.
- iii. **Трето, грешка в прилагане на правото** по отношение на правилата, които уреждат, що се отнася до насрещната жалба, до възлагането на тежестта на доказване.
- iv. **Четвърто, съществено процесуално нарушение**, и по-конкретно, поради липса на мотиви по отношение на това, че вземането на Комисията е безспорно, ликвидно и изискуемо.

**Жалба, подадена на 5 април 2017 г. от ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias срещу
решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 25 януари 2017 г. по дело T-771/14,
ANKO/Европейска комисия**

(Дело C-173/17 P)

(2017/C 168/37)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (представител: Stauroula Paliou, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да отмени решението на Общия съд от 25 януари 2017 г. по дело T-771/14 и да върне делото на Общия съд за произнасяне по същество;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква, че решението на Общия съд от 25 януари 2017 г. по дело T-771/14 съдържа правни констатации, които нарушават нормите на правото на Съюза, и оспорва тези констатации с настоящата жалба.

Според жалбоподателя оспорваното решение трябва да бъде отменено на следните основания:

- i. **Първо**, изопачаване на фактическите доказателства във връзка с надеждността на системата за отчитане на периодите на заетост
 - ii. **Второ, грешка при прилагане на правото** във връзка с правилата, уреждащи, що се отнася до жалбата, предмета и тежестта на доказване.
 - iii. **Трето, грешка в прилагане на правото** по отношение на правилата, които уреждат, що се отнася до насрещната жалба, до възлагането на тежестта на доказване.
 - iv. **Четвърто, съществено процесуално нарушение**, и по-конкретно, поради липса на мотиви по отношение на това дали вземането на Комисията е безспорно, ликвидно и изискуемо.
-

Жалба, подадена на 11 април 2017 г. от International Management Group (IMG) срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 2 февруари 2017 г. по дело T-381/15, IMG/Европейска комисия

(Дело C-184/17 P)

(2017/C 168/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: International Management Group (представител: L. Levi, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на Общия съд от 2 февруари 2017 г. по дело T-381/15,
- вследствие на това, да се уважат исканията, представени от жалбоподателя в първоинстанционното производство, съответно изменени, а именно:
 - да се отмени решение то на Комисията от 8 май 2015 г., с което на IMG се отказва качеството на международна организация по смисъла на Финансовия регламент,
 - да се осъди ответника да поправи имуществените и неимуществените вреди, оценени съответно на 28 милиона евро и 1 евро,
 - да се осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.
- Да се осъди ответника да заплати всички съдебни разноски, направени в рамките на двете съдебни инстанции.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет основания, а именно:

- първо основание: нарушение на Процедурния правилник на Общия съд, на Практическите разпоредби по прилагане на Процедурния правилник на Общия съд и на правото на защита; нарушение на задължението на ответника за мотивиране; нарушение на задължението на първоинстанционния съд за мотивиране и изопачаване на фактите по преписката,
- второ основание: нарушение на Финансовия регламент за 2012 г. и на делегирания финансов регламент, явна грешка в преценката, нарушение на задължението на първоинстанционния съд за мотивиране и изопачаване на фактите по преписката,
- трето основание: нарушение на правото на защита; нарушение на задължението на първоинстанционния съд за мотивиране и изопачаване на фактите по преписката,
- четвърто основание: нарушение на принципа на пропорционалност; нарушение на задължението на първоинстанционния съд за мотивиране и изопачаване на фактите по преписката
- пето основание: нарушение на принципа на правната сигурност; нарушение на задължението на първоинстанционния съд за мотивиране и нарушение на член 61 от Финансовия регламент за 2012.

Освен това жалбоподателят оспорва решението на Общия съд да отхвърли искането за обезщетение поради липса на нарушение.

На последно място, жалбоподателят оспорва решението на Общия съд да обяви за недопустимо становище на правната служба на Комисията и да не включи същото в преписката.

ОБЩ СЪД

Иск, предявен на 31 март 2017 г. — Printeos/Комисия

(Дело T-201/17)

(2017/C 168/39)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Printeos, SA (Алкала де Енарес, Испания) (представители: H. Brokelmann и P. Martínez-Lage Sobredo, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Ищецът иска от Общия съд:

- На основание член 266, първа алинея ДФЕС — и при условията на евентуалност на основание член 266, първа алинея, член 268 и член 340, втора алинея ДФЕС и член 41, параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз — да осъди Комисията да му изплати:
 - а) парично обезщетение в размер, съответстващ на компенсаторните лихви върху сумата от 4 729 000 EUR при лихвения процент на Европейската централна банка за операциите ѝ по рефинансиране, увеличен с 2 процентни пункта, за периода от 9 март 2015 г. до 1 февруари 2017 г., а именно сумата от 184 592,95 EUR, или, в противен случай, при лихвения процент, който Общият съд счита за подходящ; и
 - б) лихви за забава върху размера на компенсаторните лихви, определен в съответствие с предходния параграф, за периода от 1 февруари 2017 г. до датата на действителното изплащане от Комисията на исканата сума по предходния параграф в изпълнение на евентуално съдебно решение, с което се уважава предявения иск, при лихвения процент на Европейската централна банка за операциите ѝ по рефинансиране, увеличен с 3,5 процентни пункта, или, в противен случай, при лихвения процент, който Общият съд счита за подходящ.
- При условията на евентуалност, на основание член 263 ДФЕС да отмени решението на Комисията от 26 януари 2017 г., с което на ищеца се възстановява само главницата на недължимо платената от него глоба в изпълнение на решение „Пощенски пликове“, без да се начисляват каквито и да било лихви.
- При всички положения Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В настоящото производство ищецът предявява главно иск за обезщетение, чрез който да му бъде присъдено парично обезщетение, съответстващо на лихвите, които Комисията трябвало да му изплати при възстановяване на главницата на недължимо платената глоба в изпълнение на Решение C(2014) 9295 окончателен на Комисията от 10 декември 2014 година относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (АТ.39780 — Envelopes) (решение „Пощенски пликове“) след отмяната на последното с решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. по дело T-95/15, Printeos S.A. и др./Комисия (съдебно решение „Printeos“). При условията на евентуалност ищецът иска решението на Комисията от 26 януари 2017 г., с което се отхвърля неговото искане да му бъдат изплатени посочените лихви, да бъде отменено.

1. В подкрепа на иска си за обезщетение ищецът посочва, че искането за парично обезщетение се основава на член 266, първа алинея ДФЕС, тъй като посоченото съдебно решение „Printeos“ не било изпълнено изцяло от Комисията, която не му изплатила полагащите се лихви, или, при условията на евентуалност, на член 266, втора алинея и член 340, втора алинея ДФЕС и член 41, параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като с решение „Пощенски пликове“ били нанесени вреди и съдебно решение „Printeos“ не било изпълнено изцяло.

В това отношение ищецът твърди, че за неправомерните действия на Комисията не е имало правна основа, тъй като Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 357, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3), на който Комисията се позовава в решението си от 26 януари 2017 г., вече бил отменен, и тъй като Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията от 29 октомври 2012 година относно правилата за прилагане на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза (ОВ L 362, 2012 г., стр. 1) трябвало да се счита за противоречащ на членове 266 и 340 ДФЕС, член 41, параграф 3 и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

2. В подкрепа на направеното при условията на евентуалност искане за отмяна ищецът твърди, че решението на Комисията от 26 януари 2017 г. почива на правна основа, която била отменена, която не била приложима и която при всички положения трябвало да се счита за незаконосъобразна, като в това отношение ищецът също така повдига възражение за незаконосъобразност.

Жалба, подадена на 5 април 2017 г. — Senetic/EUIPO — HP Hewlett Packard Group (hp)

(Дело T-207/17)

(2017/C 168/40)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Senetic S.A. (Катовице, Полша) (представител: M. Krekora, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: HP Hewlett Packard Group LLC (Хюстън, Тексас, Съединени щати)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „hp“ — заявка за регистрация № 8 579 021

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 1 февруари 2017 г. по преписка R 1001/2016-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди встъпилата страна да заплати разноските по настоящото производство и по производството пред EUIPO.

Изложени основания

- Нарушение на член 52, параграф 1, буква а) във връзка с член 7 от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 52, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 5 април 2017 г. — Senetic/EUIPO — HP Hewlett Packard Group (HP)

(Дело T-208/17)

(2017/C 168/41)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Senetic S.A. (Катовице, Полша) (представител: M. Krekora, lawyer)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: HP Hewlett Packard Group LLC (Хюстън, Тексас, Съединени щати)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „HP“ — марка на Европейския съюз № 52 449

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 1 февруари 2017 г. по преписка R 1002/2016-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди встъпилата страна да заплати разноскије по настоящото производство и по производството пред EUIPO.

Изложени основания

- Нарушение на член 52, параграф 1, буква а) във връзка с член 7 от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 52, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 4 април 2017 г. — ZGS/EUIPO (Schülerhilfe1)

(Дело T-209/17)

(2017/C 168/42)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: ZGS Bildungs-GmbH (Гелзенкирхен, Германия) (представител: T. Remmerbach, Rechtsanwalt)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Schülerhilfe1“ — заявка за регистрация № 15 113 038

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 6 февруари 2017 г. по преписка R 1789/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати собствените си разноски и разноските, направени от ZGS Bildungs-GmbH.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009,

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 5 април 2017 г. — Romantik Hotels & Restaurants/EUIPO — Hotel Preidlhof (ROMANTIK)

(Дело T-213/17)

(2017/C 168/43)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Romantik Hotels & Restaurants AG (Франкфурт на Майн, Германия) (представители: S. Hofmann и W. Göpfert, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Hotel Preidlhof GmbH (Натурно, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз ROMANTIK — заявка за регистрация № 2 527 109

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 3 февруари 2017 г. по преписка R 1257/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение в частта, в която се потвърждава обявяването на недействителността на марка на Европейския съюз 2 527 109 „ROMANTIK“ (словна марка), и

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) във връзка с член 52, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009,

— Нарушение на член 7, параграф 3 във връзка с член 52, параграф 2 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 7 април 2017 г. — Pear Technologies/EUIPO — Apple (PEAR)

(Дело T-215/17)

(2017/C 168/44)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Pear Technologies Ltd (Макао, Китай) (представители: J. Coldham, Solicitor и E. Himsworth, QC)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Apple Inc. (Купертино, Калифорния, Съединени щати)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „PEAR“ — заявка за регистрация № 13 115 076

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 18 януари 2017 г. по преписка R 860/2016-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и/или
- да върне преписката за преразглеждане от апелативния състав,
- да осъди EUIPO да заплати разноските във връзка с производствата, включително разноските на жалбоподателя пред апелативния състав,
- да осъди другата страна в производството пред апелативния състав, ако тя встъпи в настоящото производство, да заплати разноските във връзка с производствата, включително разноските на жалбоподателя пред апелативния състав.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG